

РИБАРЧЕТО

Край селото, подъ една върба край рѣката, се бѣха събрали нѣколко деца. Най-голѣмото между тѣхъ бѣше Живко.

Кой знае отъ кѣде, Живко се бѣше научилъ да лови риба съ вѣдица. Вързалъ дълъгъ конецъ на върбовъ прѣтъ; при-

Следъ малко още една. По-после — още една.

Живко ловѣше риба — не си играеше! На една връвъ той бѣ нанизалъ вече десетина—петнадесетъ рибки.

Другитѣ деца се чудѣха на Живка. И при всѣка уловена

крепилъ тапа отъ шише по срѣдата на конца; вързалъ на края на конца тънка иглена кукичка; наболъ на игличката едно червейче и — готово!

Сега Живко бѣше проточилъ дългия върбовъ прѣтъ навътре въ водата. Той бързо вдигна прѣта и изтегли една мрѣнка.

рибка скачаха отъ радостъ.

Веднага едно отъ тѣхъ грабваше дългия низъ съ рибки, за да го подаде на Живка. Друго взимаше червейче отъ кутийката и го забождаше на вѣдицата. Трето оправяше замотания конецъ. О, хо!.. Рибкитѣ почнаха да приближаватъ двайсетъ!...

Дамянъ Калфовъ

